

STAW II.

Pismawučeni morkotaju, dokelž Jězus wićiwemu, přez třechu na ložu dele pušćenemu praji, zo so jemu hrěchi wodawaju a poručiwši, zo by swoje ložo wzał a njesł, wustrowi jeho. Pola Levía, kotrehož bě do wučownikow powolał, z mnohimi zjawnymi hrěšnikami k blidu sedžo, rozestaja farisejam, kotřiž so pohóršeju, čohodla z hrěšnikami wobkhađža a čohodla so jeho wučownicy nje-posća a zamołwja jich, zo na sabaće klóski šćipaju.

A zaso zastupi do Kafarnauma po někotrych dnjach. Mat. 9, 1.

2. A bu slyšane, zo je we domje; a zeńdžechu so mnozy, tak zo města njemějachu ani před durjemi, a wón rěčeše k nim slowo.

3. A přińdžechu k njemu njesyey wićiweho, kotryž bu wot štyrjoch njeseny. Luk. 5, 18.

4. A hdyž jeho njemóžachu k njemu donjesć přez lud, wotkrychu třechu,* hdžež běše; a wotewriwši spuščichu ložo dele, na kotrymž wićiwu ležeše.

5. Jězus pak widžawši jich wěru, rjekny wićiwemu: Syno, twoje hrěchi so ći wodawaju.

6. Běchu pak tam někotři z pismawučenyh sedžicy a myslicy we svojich wutrobach:

7. Što tónle tak rěči? wón Boha hani! Što móže hrěchi wodawać, khiba Bóh sam? Job. 14, 4; Is. 43, 25.

8. To hnydom spóznawši w swoim duchu, zo při sebi tak mysla, rjekny jim Jězus: Přecho tajke myslieće w svojich wutrobach? Mat. 9, 4.

9. Što je lóže, prajieć wićiwemu: Tebi so hrěchi wodawaju, abo prajieć: Wstań, wzmi swoje ložo a khodź?

10. Zo pak byšće wěđzeli, zo Syn čłowjeka ma móc na zemi, hrěchi wodawać (džeše k wićiwemu):

11. Tebi praju: Wstań, wzmi swoje ložo, a dži do swojeho domu.

12. A hnydom wstany wón a wzawši ložo woteńdže před wšitkimi, tak zo wšitecy so spodžiwachu a Boha khwalachu prajicy: Ženje njejsmy tajke widželi.

13. **A** wón wuńdže zaso k morju a wšitkón lud přikhađžeše k njemu, a wuččeše jich.

14. A nimo ducy wuhlada Levía Alfejowego* při cłownicy sedžaceho a rjekny jemu: Sćehuj mje. A wstanywši sćehowaše jeho. Mat. 9, 9; Luk. 5, 27.

15. A sta so, hdyž w jeho domje za blidom sedžeše, zo mnozy cłownicy a hrěšnicy sobu sedžachu z Jězusom a jeho wučownikami; přetož mnozy běchu, kotřiž jeho sćehowachu.

16. A pismawučeni a farisejowje widžawši, zo z cłownikami a hrěšnikami jě, prajachu k jeho wučownikam: Přecho jě a pije waš mištr z cłownikami a hrěšnikami?

17. To slyšawši džeše Jězus k nim: Strowi lékařja njetrjebaju, ale kotřiž su khori; přetož njejsym přišol powolać sprawnych, ale hrěšnikow.

18. **A** Janowi wučownicy a farisejowje so posćachu; a přińdžechu a rjeknychu jemu: Přecho Janowi wučownicy a farisejowje so posća, twoji wučownicy pak so njeposća?

19. A Jězus džeše k nim: Móža so kwasni mlodžency posćić, hdyž je nawoženja z nimi? Doniž maju nawoženju při sebi, njemóža so posćić.

20. Přińdu pak dny, hdyž budže nawoženja wot nich wzaty, a tehdy budža so posćić we wonych dnjach.*

Mat. 9, 15; Luk. 5, 35.

II. 4. Khěže w rańšim kraju, tež pola Židow, mějachu płone třechi, po kotrychž so khodžeše; zwonka wjedžeše skhód na nje. Při někotrych swjedženjach wotkrychu Židža džěl třechi, kotryž bě hižo při twarjenju k tomu so postajił, tak zo móžeše so prajieć, zo pod hołym njebjom bydla a jědža. Wšednje pak bě tež tónle džěl prikryty. Zo bychu wboheho wićiweho jeho přecelowje k Jězusej přinjesć móhli, ani zo bychu so přez lud čišćeć trjebali, donjesechu jeho na třechu a wotkrychu ju tam, hdžež so hewak wotewrješe a puščichu jeho na ložu ležaceho z powjazami před Jězusa. — 14. t. j. Mateja, japoštoła a scénika, Alfejowego syna. — 20. hl. Mat. 9, 15.